

Det offentlige har en forpligtelse til at skabe de bedste vilkår, så man ikke overlades til sig selv, hvis man ikke kan klare sig selv. Det offentlige skal sikre rammerne for en meningsfyldt tilværelse og styrke den enkeltes forudsætninger for at udnytte sine muligheder.

De frivillige organisationer yder allerede i dag en afgørende og nødvendig indsats i forhold til misbrugere, sindslidende, handicappede osv. Organisationerne har en viden og nogle erfaringer, som det er væsentligt at inddrage, hvis vi skal blive bedre til at hjælpe de svageste grupper i samfundet. Den offentlige indsats kan ikke stå alene.

I de senere år er der samtidig sket en øget selvorganisering blandt socialt udsatte grupper, grupper, der ikke tidligere har haft tradition for at etablere organisationer og foreninger. Denne udvikling peger i retning af, at de svageste grupper også selv udgør et potentiale i den frivillige indsats.

For at styrke den samlede indsats over for handicappede, over for de svageste, er det afgørende, at indsatsen i højere grad bygger på et fælles ansvar. De to handlingsprogrammer vil derfor for det første styrke den offentlige indsats, for det andet styrke inddragelsen af at skabe de bedste vilkår for den frivillige sociale indsats og den aktive medborger og for det tredje skabe et udvidet samarbejde mellem det offentlige og den frivillige verden. Begge handlingsprogrammer vil være udarbejdet og klar til at blive iværksat allerede i begyndelsen af marts.

Ud over iværksættelsen af disse to handlingsprogrammer har regeringen besluttet at nedsætte Rådet for Socialt Udsatte. Det er kendetegnet, at stort set alle grupper i det danske samfund har deres eget talerør, ofte store, velfungerende organisationer. De svageste er dog ofte blevet glemt og overset, da de oftest ikke har deres eget talerør. Det vil regeringen lave om på og give de svage et stærkt talerør. Rådet for Socialt Udsatte skal således være talerør for hjemløse, stofmisbrugere, prostituerede, sindslidende, alkoholikere m.v.

Rådets første opgave bliver at følge den sociale indsats for de svageste i forhold til handlingsprogrammet om det fælles ansvar for de svageste, og derudover skal rådet følge den sociale indsats for de svageste i samfundet, komme med forslag til en forbedret indsats over for de svageste, komme med forslag til, hvordan det civile samfund kan inddrages stærkere i det sociale arbejde, og udarbejde en årlig rapport om si-

tuationen for de svageste grupper. Rådet skal bestå af 8-12 medlemmer, der har en særlig indsigt og erfaring fra praktisk arbejde inden for områderne.

Regeringen har altså allerede taget en række konkrete initiativer, der har den sociale og samfundsmæssige bæredygtighed som mål. Regeringen vil samtidig fortsat følge udviklingen nøje for at vurdere, om der skulle opstå behov for at iværksætte yderligere tiltag.

Så vi synes altså, at beslutningsforslaget er overflødigt. Vi har en anden dagsorden og en anden måde at sikre den sociale bæredygtighed på, som jeg her lige har nævnt. Regeringen skal hermed afvise SF's beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Socialministeren taler meget om de allersvageste, som skal have hjælp, og som har regeringens særlige bevågenhed, og det er jo vældig positivt, og jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der ikke gerne vil være med til at gøre en stor indsats for de allersvageste. Men hvad med det sociale ansvar for alle dem, der ikke tilhører de allersvageste, men som risikerer at komme til at tilhøre gruppen af de allersvageste, hvis ikke man gør en indsats?

Hvad med den enlige mor, som har svært ved at klare huslejen, og som har behov for at få noget hjælp til huslejen og til, hvordan hendes økonomi skal hænge sammen fremover? Hvis ikke man gør en indsats, risikerer man altså, at hun kommer til at tilhøre gruppen af de allersvageste.

Hvor vil regeringen vise sit sociale ansvar? Hvordan vil man sikre, at de tiltag, man kommer med på andre områder, ikke fører til, at der er flere, der kommer med i gruppen af de allersvageste?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Fru Line Barfod har en god pointe, for det er selvfølgelig rigtigt, at vi skal gøre, hvad vi kan for at forebygge, og det er regeringen meget opmærksom på. Og jeg synes, at det er et led i den almindelige socialpolitiske debat, at vi hele tiden har det for øje. Jeg tror ikke, at et forslag som det her om social bæredygtighed og indrapportering osv. vil gøre det bedre.

Kl. 17.30

Det er noget, vi alle sammen skal være opmærksomme på. Vi skal hele tiden være gode til